

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 098370 18 Kž 2
Brčko, 26.04.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija: Nedić Srđana kao predsjednika vijeća, Kadrić Zijada i Kovačević Maide, kao članova vijeća, uz učešće Lukić Ljiljane, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog I.M. zv. „P.“ iz D.R., zbog krivičnog djela-Spolni odnos sa nemoćnim licem iz člana 201. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 33/13, 26/16 i 13/17), odlučujući o žalbi branioca optuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o K 098370 17 K2 od 15.01.2018. godine, nakon sjednice vijeća održane 26.04.2018. godine, u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Mustafić Amele, optuženog I.M. i njegovog branioca Marjanović Milenka, advokata iz Brčkog, donio je

P R E S U D U

Žalba branioca optuženog I.M. zv. „P.“ iz D.R., advokata Milenka Marjanovića iz Brčkog, se uvažava, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 098370 17 K2 od 15.01.2018. godine, PREINAČAVA, tako da se optuženi I.M., na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine

OSLOBAĐA OD OPTUŽBE,

da je:

Dana 02.06.2016. godine, oko 20:00 sati, na području B., u mjestu D.R., u svojoj kući, izvršio spolni odnos sa D.B., iskoristivši njenu nedovoljnu duševnu razvijenost, sa mentalnom retardacijom umjerenog stepena na granici ka teškoj retardaciji, usljed čega D.B. nije bila sposobna da pruži otpor i to nakon što su otišle komšije, s kojim su zajedno, u njegovom dvorištu sjedili, pozvao je D.B. u njegovu kuću, gdje je, iako se ona odupirala, govoreći da je pusti, oborio D.B. na pod, a potom skinuvši joj odjeću sa donjeg dijela tijela, svojim polnim organom prodro u njen polni organ,

čime bi počinio krivično djelo – Spolni odnos sa nemoćnim licem iz člana 201. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

Obrazloženje

Apelacioni sud Brčko distrikta BiH je rješenjem broj 96 o K 098370 17 Kž od 28.07.2017. godine, uvažavajući žalbu branioca optuženog I.M., zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ukinuo presudu Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 96 o K 098370 17 K od 06.04.2017. godine i predmet vratio Osnovnom sudu Brčko distrikta BiH na ponovno suđenje (u daljem tekstu: Osnovni sud).

Osnovni sud je na ponovnom suđenju prihvatio i u dokazni materijal uvrstio sve ranije, na glavnom pretresu izvedene dokaze (iskaze svjedoka, vještaka, te pismene nalaze i mišljenja vještaka, kao i pismenu, odnosno materijalnu dokumentaciju) a dokazni postupak je i dopunjen dopunskim vještačenjem DNK-a tragova koje je ispred FUP-a – Centar za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja Sarajevo obavila vještak – dipl. biolog Elmira Karahasanović šef Odsjeka za DNK istraživanja i vještačenja te o tome sačinila pismeni nalaz i mišljenje, pod oznakom: FUP-broj 09-18/3-04-5-3569/17 od 18.12.2017. godine, koji je uvršten u dokazni materijal suda, kao i njeno svjedočenje, odnosno usmeno iznošenje tog nalaza i mišljenja na glavnom pretresu pred Osnovnim sudom 11.01.2018. godine, zatim iskazom svjedoka – istražitelja u Policiji Brčko distrikta BiH A.A., koji je saslušan na glavnom pretresu 23.10.2017. godine, kao i uvidom u naredbu Tužilaštva Bd BiH broj: T 180 KT 0010415 16 od 28.11.2017. godine, službenu zabilješku o prikupljanju obavještenja Policije Bd BiH broj: 14.01-04.2-37823/16 od 06.06.2016. godine i obavještenje Tužilaštva Brčko distrikta BiH broj: T 180 KT 0005755 13 od 21.02.2014. godine.

Osnovni sud je nakon završetka glavnog pretresa donio presudu broj: 96 o K 098370 17 K 2 od 15.01.2018. godine (u daljem tekstu: pobijana presuda), kojom je optuženog I.M. oglasio krivim da je radnjama pobliže opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo – Spolni odnos sa nemoćnim licem iz člana 201. stav 1. Krivičnog zakona Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu KZ Bd BiH) pa ga je za to krivično djelo, uz primjenu članova 7., 42., 43. i 49. KZ Bd BiH, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dvije) godine, a na osnovu člana 188. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta BiH (u daljem tekstu: ZKP Bd BiH) obavezao je optuženog da plati paušal za rad suda u iznosu od 100,00 KM, te ostale troškove krivičnog postupka u iznosu od 1.184,00 KM, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, a pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branilac optuženog I.M. – Marjanović Milenko advokat iz Brčkog (u daljem tekstu: branilac optuženog) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta BiH žalbu uvaži, pobijanu presudu broj 96 o K 098370 17 K 2 od 15.01.2018. godine, preinači tako da njegovog branjenika I.M. oslobodi od optužbe i krivične odgovornosti, ili da pobijanu presudu ukine i odredi ponovni postupak.

U obrazloženju žalbe navodi da prvostepeni sud, donoseći nakon ukinute novu presudu broj 96 o K 098370 17 K 2 od 15.01.2018. godine, nije uvažio primjedbe i upute koje mu je dao Apelacioni sud Brčko distrikta BiH u rješenju broj 96 o K 098370 17 Kž od 28.07.2017. godine pa je u novoj presudi napravio iste propuste kao i u ukinutoj presudi. Tako je sud ponovo, na osnovu kazivanja „oštećene“ D.B., koje kazivanje nema karakter svjedočenja u krivičnom postupku, utvrđivao i utvrdio odlučnu činjenicu da se između optuženog I.M. i „oštećene“ D.B. desio spolni odnos. Premda je od strane Osnovnog suda utvrđeno da je „oštećena“ D.B. lice koje zbog svog psihičkog statusa nije sposobno da svjedoči u predmetnom krivičnom postupku, ipak iskaze iste navedeni sud koristi kao dokaz u krivičnom postupku tako što iskaz „oštećene“ kroz svoje svjedočenje reprodukuje krunski svjedok presude I.M., kao i njen suprug S.M. i dr., pošto je Tužilaštvo na glavnom pretresu izvodilo dokaze koji su vezani za kazivanje D.B. Branilac ističe da je na glavnom pretresu pred prvostepenim sudom i u završnoj riječi ukazivao na nezakonito pribavljene dokaze na osnovu iskaza „oštećene“ D.B. Pošto je pobijana presuda zasnovana na navedenom nezakonitom dokazu, to je po ocjeni branioca prvostepeni sud time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. ZKP-a Bd BiH.

Dalje se u žalbi prigovara da je nezakonito pribavljen dokaz i garderoba, među kojom je i donji veš – gaćice, koji su izuzeti iz kuće gdje stanuje „oštećena“ D.B., na kome dokazu se zasniva DNK-a vještačenje. Svjedok – službenik Policije Brčko distrikta BiH A.A. je posvjedočio na sudu da je on izuzeo garderobu, pa i spomenute ženske gaćice, iz kuće koju koristi D.B. u D.R., i to tako što mu je D.B. pokazala koju garderobu, pa i gaćice, je nosila na sebi u vrijeme spornog događaja od 02.06.2016. godine. Branilac navodi da iz navedenog proizilazi da je jedini dokaz vezan za činjenicu koji ženski donji veš – gaćice je „oštećena“ D.B. navodno nosila 02.06.2016. godine bio iskaz „oštećene“ D.B. Smatra da se na predmetnim gaćicama nije moglo provoditi DNK vještačenje, te da su iste kao dokaz morale biti izuzete iz spisa, pošto nema ni jednog zakonito pribavljenog dokaza kojim bi se nedvosmisleno, van svake razumne sumnje moglo utvrditi da je D.B. 02.06.2016. godine na sebi nosila predmetni donji veš. Prednja činjenica se nije mogla utvrditi samo na osnovu svjedočenja „oštećene“ D.B. koja zbog svog psihičkog statusa ne može svjedočiti u krivičnom postupku. Činjenica, koji donji veš je „oštećena“ D.B. nosila na sebi 02.06.2016. godine kada je

navodno počinjeno predmetno krivično djelo je, po mišljenju odbrane, utvrđena bez ijednog valjanog i na zakonu zasnovanog dokaza. Predmetni donji veš nije se mogao koristiti kao dokaz u krivičnom postupku pošto je kao dokaz pribavljen i čuvan suprotno imperativnim odredbama ZKP-a Bd BiH, te je navedeni dokaz bio van nadzora suda duže od mjesec dana, u kom periodu je mogao biti predmet manipulacije. Zbog toga što je navedeni dokaz pribavljen i čuvan na nezakonit način, time je, po ocjeni odbrane, i DNK-a vještačenje, pri kom je korišten navedeni nezakonit dokaz, koje su obavili vještaci za DNK-a analizu – dipl. biolozi Ušanović Alma i Karahasanović Elmira pri FUP-u Sarajevo – Centar za forenzičko vještačenje, također nezakonit dokaz. Osim toga, navedeno DNK-a vještačenje je po ocjeni odbrane nezakonito i zbog činjenice što je vještak pri vještačenju bioloških tragova sperme pronađenih na gaćicama D.B., radi utvrđivanja DNK-a profila lica koje je ostavilo tragove sperme, koristila pri usporedbi, nespornan DNK-a profil I.M. koji je utvrđen ranije u toku 2013. godine tokom istrage koja je protiv njega vođena u jednom drugom krivičnom predmetu. DNK-a analizu iz 2013. godine i nesporno utvrđen DNK-a profil optuženog I.M. Tužilaštvo Bd BiH je protivno odredbama člana 115. ZKP-a Bd BiH čuvalo u svojoj fioci sve do 2016. godine, nakon čega navedenu DNK-a analizu i utvrđeni nespornan DNK profil optuženog I.M. dostavilo Centru za forenzičko vještačenje Sarajevo. Odbrana smatra da se navedena DNK-a analiza i nesporni DNK profil optuženog iz 2013. godine, koji je utvrđivan povodom drugog predmeta, nisu mogli koristiti pri vještačenju bioloških tragova u ovom sadašnjem konkretnom predmetu.

Zbog svega naprijed navedenog odbrana smatra da je prvostepeni sud povrijedio odredbe ZKP-a Bd BiH, i to člana 3. (presumpcija nevinosti i *in dubio pro reo*); člana 10. stav 2. i 3. (zakonitost dokaza); člana 70. (čuvanje privremeno oduzetih predmeta i dokumentacije); člana 114. (korištenje rezultata analize DNK-a u drugim krivičnim postupcima) i člana 115. (registar izvršenih analiza DNK-a i zaštita podataka). Branilac ocjenjuje da su na opisani način počinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. i k., kao i stava 2. ZKP-a Bd BiH.

U žalbom prigovoru na pogrešno utvrđeno činjenično stanje u pobijanoj presudi, branilac optuženog navodi da je ono posljedica pogrešne ocjene izvedenih dokaza od strane prvostepenog suda, odnosno utvrđivanja činjeničnog stanja nezakonitim dokazima, ili drugim riječima da je ono posljedica učinjenih bitnih povreda odredaba krivičnog postupka koje su naprijed navedene. Branilac ocjenjuje da se pobijana presuda zasniva na vjerovatnoći, a ne na činjenicama utvrđenim van razumne sumnje.

Tužilaštvo Brčko distrikta BiH je podneskom broj: T 18 O KT 0010415 16 od 09.03.2018. godine odgovorilo na žalbu branioca optuženog navodeći da je ista neosnovana pa je predložilo da je Apelacioni sud Brčko distrikta BiH kao neosnovanu odbije i pobijanu presudu u cjelosti potvrdi.

Na javnoj sjednici vijeća ovog suda održanoj 26.04.2018. godine branilac optuženog je ostao u cjelosti pri navodima i prijedlogu iz pismeno izjavljene žalbe od 26.02.2018. godine u čemu mu se pridružio optuženi I.M., dok je tužiteljica Tužilaštva Brčko distrikta BiH Mustafić Amela ostala u cjelosti pri pismenom odgovoru na žalbu branioca optuženog, koji odgovor je Tužilaštvo dalo podneskom broj: T 18 o KT 0010415 16 od 09.03.2018. godine.

Na osnovu člana 306. ZKP-a Bd BiH ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kom se pobija žalbom branioca optuženog i po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Krivični zakon, pa je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Opravdano branilac optuženog u žalbi prigovara da je prvostepeni sud pobijanu presudu zasnovao na dokazu na kom se po odredbama ZKP-a Bd BiH ne može zasnovati presuda i da je time počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. ZKP-a Bd BiH.

Odlučnu činjenicu da se dogodio spolni odnos između optuženog I.M. i „oštećene“ D.B., odnosno činjenicu da je optuženi svojim polnim organom prodro u polni organ „oštećene“, prvostepeni sud utvrđuje na osnovu onog što je „oštećena“ D.B. ispričala, odnosno kazala svjedokinjama, svojoj komšinici I.M.1, te kroz preliminarni razgovor policijskom psihologu D.L., a istima je navodno rekla da ju je optuženi silovao, odnosno jebo. Način na koji je utvrdio navedenu odlučnu činjenicu prvostepeni sud opisuje na osmoj strani obrazloženja pobijane presude, gdje navodi: „Da je optuženi I.M. izvršio spolni odnos nad D.B. proizilazi iz iskaza svjedokinje I.M.1 kojoj je D.B., na njoj dostupan način opisala da je nad njom optuženi I.M. izvršio spolni odnos, te da takvo činjenično stanje proizilazi i iz iskaza svjedoka D.L. kojoj je „oštećena“ ispričala istu priču kao i I.M. uz dodatno objašnjenje spolnog odnosa putem anatomskih lutki, i najzad, da na istinitost tako utvrđenog činjeničnog stanja upućuju nalaz i mišljenje kriminalističkog vještaka za analizu DNK-a, Ušanović Alme“.

Iz navedenog obrazloženja presude nedvojbeno proizilazi da odlučnu činjenicu da se dogodio spolni odnos između optuženog I.M. i nemoćnog lica – „oštećene“ D.B. prvostepeni sud ne utvrđuje na osnovu svjedočenja „oštećene“ koje bi poslužilo kao dokaz na glavnom pretresu, nego utvrđuje na osnovu onoga što je „oštećena“ D.B. navodno iznijela, odnosno kazala svjedokinjama I.M.1 i D.L., a koje su kroz svoje svjedočenje na pretresu iznijele šta im je saopštila „oštećena“ D.B.

Sud ocjenjuje istinitim ono što je „oštećena“ D.B. kazala svjedokinjama I.M.1 i D.L. u vezi spolnog odnosa koji je navodno imala sa optuženim I.M., pa time **faktički proizilazi** da sud protivno principu neposrednog izvođenja dokaza, te protivno odredbama člana 281. stav 1. ZKP-a Bd BiH utvrđuje odlučnu činjenicu da se dogodio predmetni spolni odnos između optuženog i „oštećene“, odnosno zasniva presudu na činjenicama koje „oštećena“ nije iznijela kroz svjedočenje koje bi poslužilo

kao dokaz na glavnom pretresu, nego na činjenicama koje je „oštećena“ kroz razgovor saopštila svjedokinjama I.M.1 i D.L., pa kako je time presuda zasnovana na nezakonitom dokazu protivno odredbama člana 281. stav 1. ZKP-a Bd BiH, to je na navedeni način počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. ZKP-a Bd BiH, na koju povredu žalba ukazuje.

Ovaj sud također ocjenjuje da branilac optuženog u žalbi osnovano prigovara da zbog pogrešne ocjene izvedenih dokaza i pogrešnih činjeničnih zaključaka suda, te zbog spomenute bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. ZKP-a Bd BiH postoji razumna sumnja u tačnost utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno, konkretno utvrđenja odlučne činjenice da se između optuženog I.M. i nemoćnog lica – „oštećene“ D.B. dogodio spolni odnos.

Što se tiče predmeta i tragova, kao dokaza eventualno počinjenog krivičnog djela i njegovog počinioca, koji su prikupljeni i korišteni pri DNK-a vještačenju, isti su prikupljeni, po ocjeni ovog suda, zakonito i pravilno, a također su zakonito obavljani DNK-a vještačenje i njegova dopuna koje su obavili vještaci iz Centra za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja pri FUP-u Sarajevo, Ušanović Alma i Karahasanović Elmira, tako da, po ocjeni ovog suda, nije osnovan prigovor žalioaca da su pomenuti dokazi i tragovi nezakonito prikupljeni, kao i prigovor nezakonitosti obavljenog DNK-a vještačenja.

Navedeni vještaci su na unutrašnjem dijelu gaćica koje pripadaju „oštećenoj“ D.B., pronašli tragove sperme za koju su utvrdili da pripada optuženom I.M. Iako pravilno prvostepeni sud ocjenjuje zakonitim i pouzdanim dokazom navedena DNK-a vještačenja i na osnovu njih pravilno utvrđuje važnu činjenicu – tragove sperme optuženog na gaćicama „oštećene“ D.B., isti sud, samo na osnovu te činjenice, koja je utvrđena DNK-a vještačenjem, a bez postojanja drugih relevantnih a zakonitih dokaza i činjenica koje iz istih proizilaze, nije mogao na pouzdan način utvrditi da se dogodio spolni odnos između optuženog I.M. i nemoćnog lica D.B. Svjedočenja I.M.1 i D.L. nisu relevantni dokazi da bi se na osnovu njih, bilo samih, ili u vezi sa drugim izvedenim dokazima mogla utvrditi odlučna činjenica da se dogodio pomenuti spolni odnos između optuženog i „oštećene“. Navedene svjedokinje nisu bile očevidci da se spolni odnos između optuženog I.M. i „oštećene“ D.B. dogodio, ali kroz svjedočenje iznose to da im je kroz razgovor „oštećena“ D.B. saopštila da je optuženi s njom imao spolni odnos. Ovaj sud je obrazlažući utvrđenje da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. ZKP-a Bd BiH, iznio razloge zbog čega smatra da prvostepeni sud kod utvrđivanja činjeničnog stanja u pobijanoj presudi nije mogao koristiti kao dokaz izjave, odnosno kazivanja „oštećene“ D.B. svjedokinjama I.M.1 i D.L. (da ju je optuženi I.M. silovao odnosno jebo), jer takve izjave, odnosno kazivanja „oštećena“ D.B. nije dala u vidu svjedočenja u krivičnom postupku i nisu kao svjedočenja „oštećene“ iznijeta kao dokaz na glavnom pretresu.

Činjenica je da su na gaćicama „oštećene“ pronađeni tragovi sperme optuženog, ali zbog nepostojanja drugih relevantnih dokaza ne može se samo na osnovu te činjenice pouzdano utvrditi, odnosno zaključiti da se između optuženog i „oštećene“ dogodio spolni odnos.

Pri utvrđivanju odlučne činjenice da li se dogodio spolni odnos između optuženog I.M. i „oštećene“ D.B. mora se dati potreban značaj nespornoj činjenici da je nakon iznošenja priče od strane „oštećene“ D.B. da je silovana, Policija Brčko distrikta BiH u cilju istrage organizovala da „oštećenu“ 06.06.2016. godine u Zdravstvenom centru Brčko pregledaju ljekari specijalisti, pa su je navedenog dana i pregledali, i to hirurg J.Š. i ginekolog M.B. a prema nalazima i mišljenjima od 06.06.2016. godine ljekari specijalisti navode da nisu utvrdili tragove nasilja na tijelu „oštećene“, a osim toga specijalista ginekolog ne iznosi u nalazu i mišljenju bilo kakve činjenice koje bi navodile na zaključak da je „oštećena“ D.B. imala sa nekim spolni odnos. Da bi se prikupili tragovi krivičnog djela i počinioca, specijalista ginekolog je po nalogu Policije Brčko distrikta BiH sa tijela „oštećene“ izuzela: bris genitalija, stidne dlake – izuzete češljanjem i čupanjem, te vaginalni i analni bris, pa je taj materijal dostavljen Centru za forenzička ispitivanja, vještačenja i istraživanja FUP Sarajevo, radi DNK-a vještačenja, koje je obavila vještak dipl. biolog Ušanović Alma, koja vještačenjem nije utvrdila prisustvo bioloških tragova koji bi poticali od strane optuženog I.M. I zbog te činjenice, ne može se pouzdano utvrditi da je optuženi imao spolni odnos sa nemoćnim licem D.B.

Imajući sve naprijed navedeno u vidu ovaj sud ocjenjuje da se samo na osnovu pronađenih tragova sperme optuženog na gaćicama „oštećene“, a u nedostatku drugih relevantnih zakonitih dokaza ne može pouzdano utvrditi, odnosno izvesti zaključak da se dogodio spolni odnos između optuženog i „oštećene“, a navedena činjenica ukazuje samo na mogućnost da se predmetni spolni odnos dogodio ili da je ostao u pokušaju ili da su se možda dogodile bludne radnje. Međutim, zasigurno postoji sumnja u pogledu činjenice da li se spolni odnos između optuženog i „oštećene“ dogodio, pa odredbe člana 3. stav 2. ZKP-a Bd BiH kojima je propisan princip „*in dubio pro reo*“ obavezivale su sud da navedenu sumnju riješi presudom tako da primijeni odredbe krivičnog zakonodavstva na način koji je najpovoljniji po optuženog, a to je u konkretnom slučaju da optuženog usljed nedostatka dokaza da je počinio krivično djelo, na osnovu člana 284. tačka c. ZKP-a Bd BiH oslobodi od optužbe.

Kako to prvostepeni sud nije učinio, to je ovaj sud, imajući sve naprijed navedeno u vidu, a pravilno primjenjujući krivično zakonodavstvo Brčko distrikta BiH, na osnovu člana 314. stav 1., te članova 284. tačka c., a u vezi sa članom 3. stav 2. ZKP-a Bd BiH, preinačio prvostepenu presudu tako što je optuženog usljed nedostatka dokaza da je učinio krivično djelo Spolni odnos sa nemoćnim licem iz člana 201. stav 1. KZ Bd BiH oslobodio od optužbe.

Iako je po utvrđenju ovog suda, prvostepeni sud koristeći nezakonito iskaz „oštećene“ D.B. pri utvrđivanju činjeničnog stanja u pobijanoj presudi, na nezakonitom dokazu zasnovao pobijanu presudu i time učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 297. stav 1. tačka i. ZKP-a Bd BiH, ta povreda ZKP-a Bd BiH, po ocjeni ovog suda ne opravdava ukidanje pobijane presude, nego njenu preinaku u smislu odredbi člana 314. stav 1. ZKP-a Bd BiH.

Pošto je ovaj sud preinačio prvostepenu presudu tako što je optuženog oslobodio od optužbe, to je shodno odredbama člana 189. stav 1. ZKP-a Bd BiH odlučio da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava suda.

Ocjenjujući žalbu branioca optuženog I.M. iz naprijed navedenih razloga osnovanom, to ju je ovaj sud uvažio i na osnovu člana 314. stav 1., a u vezi sa članom 284. tačka c. ZKP-a Bd BiH, preinačio prvostepenu presudu tako da je optuženog, usljed nedostatka dokaza oslobodio od optužbe i oslobodio od obaveze plaćanja troškova krivičnog postupka.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić